8. Előadás
Generatív modellek
Naive Bayes
Gauss-i keverékek

Naive Bayes: Feltételes valószínűségek

 $\cline{C}$ Valamely A esemény feltételes valószínűsége azt jelenti, hogy mekkora az esély A bekövetkezésére feltéve, hogy B esemény már bekövetkezett vagy bekövetkezik.

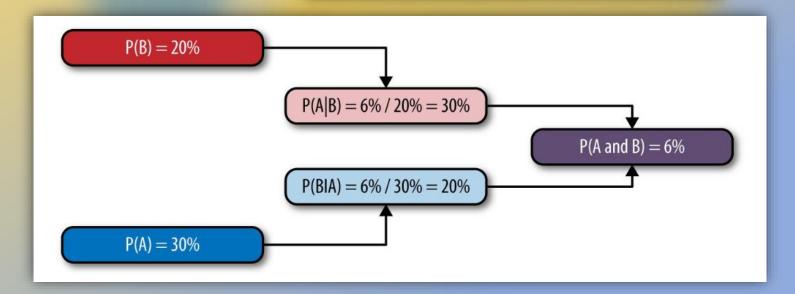
A következőképpen definiálható:

$$P(A \mid B) = \frac{P(A \cap B)}{P(B)}$$

Például: mekkora a valószínűsége, hogy a megrendelés csalóktól érkezik, feltéve, ha ajándékutalvánnyal fizettek?

$$P(Fraud \mid Giftcard) = \frac{P(Fraud \cap Giftcard)}{P(Giftcard)}$$

Inverz feltételes valószínűség: a Bayes-tétel

Ugyanez a feltételes valószínűség kiszámítható a másik feltételes valószínűség és a nem feltételes valószínűségek segítségével:

$$P(B \mid A) = \frac{P(A \mid B)P(B)}{P(A)}$$

$$P(Fraud \mid Giftcard) = \frac{P(Giftcard \mid Fraud)P(Fraud)}{P(Giftcard)}$$

A Naive Bayes osztályozók ezt a tételt veszik alapul. A bayes-i osztályozásban ez úgy reprezentálódik, hogy valamely L címke valószínűségét akarjuk meghatározni abban az esetben, ha adott változók halmaza: features.

$$P(L \mid \text{features}) = \frac{P(\text{features} \mid L)P(L)}{P(\text{features})}$$

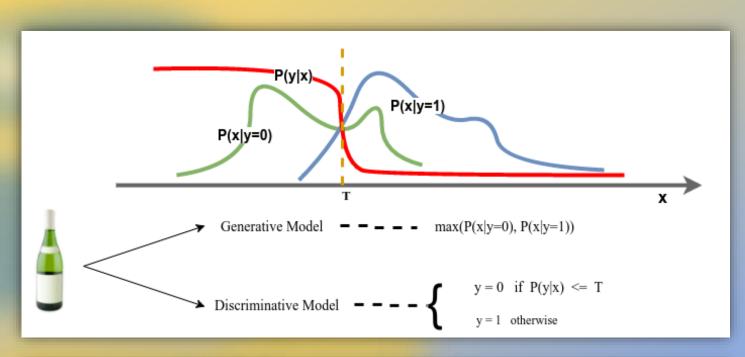
BHa több címke (L_1, L_2) közül szeretnénk eldönteni, hogy melyik az inkább jellemző egy adott címkehalmazra, a

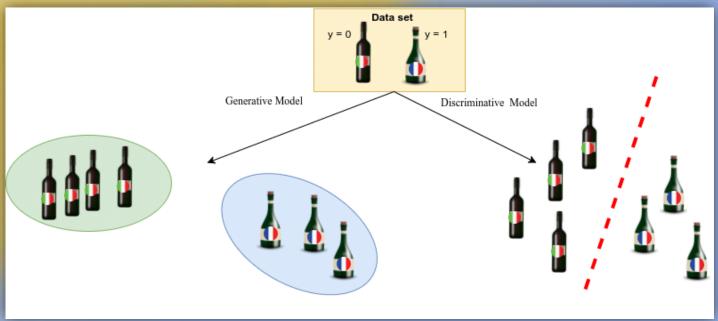
következőképpen kell számolnunk:

$$\frac{P(L_1 \mid \text{features})}{P(L_1 \mid \text{features})} = \frac{P(\text{features} \mid L_1)}{P(\text{features} \mid L_2)} \frac{P(L_1)}{P(L_2)}$$

Generatív modellek

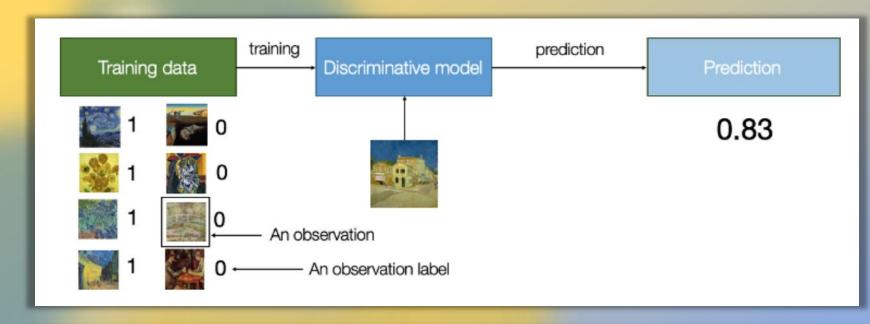
- A Naive Bayes egy generatív modellezési eljárás, mert azt a hipotetikus véletlenszerű eljárást modellezi, ami az adatokat generálhatta. Ezeknek az eloszlásoknak a meghatározása a NB feladata.
- Az általános eljárás erre a problémára nagyon bonyolult, de gyorsítható a folyamat a feltevéseink egyszerűsítésével. A NB azzal egyszerűsíti a problémát, hogy kevés előfeltétellel él az adatok irányába.

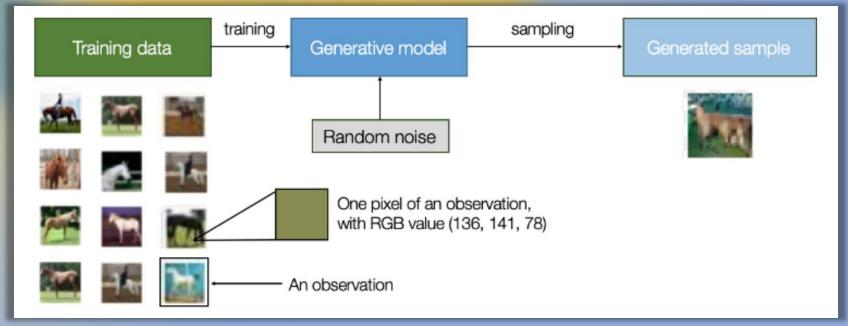

Diszkriminatív vs. Generatív modellezés

- Diszkriminatív módszer esetén minta alapján tanítunk, majd a létrejövő modell segítségével egy új mintaegyedről meg tudjuk állapítani a hozzá tartozó predikciót.
- Generatív módszer esetén minta alapján tanítunk, majd zajt engedünk a rendszerbe. A modell outputja egy új mintaegyed lesz.

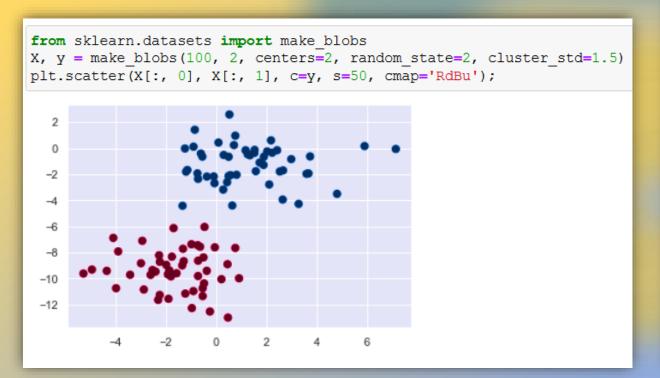

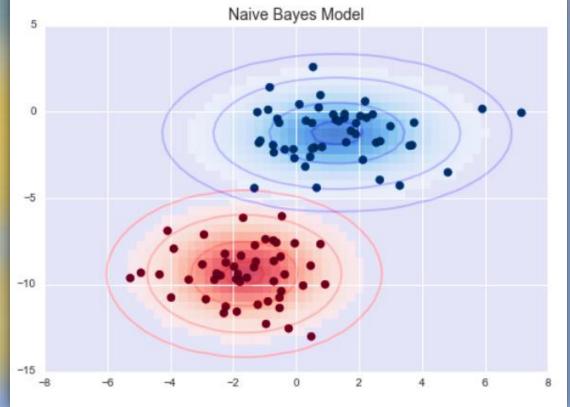
Gauss-i Naive Bayes osztályozó

Egy nagyon egyszerű és gyors módja a modellezésnek az, ha azt feltételezzük, hogy az adatokat Gauss-i eloszlások generálták.

Ezt a modellt úgy lehet tanítani, hogy megtaláljuk a Gauss-i függvények átlagát és szórását minden címkeosztályra. Ez a Naive Bayes-i feltételezés a make_blobs()

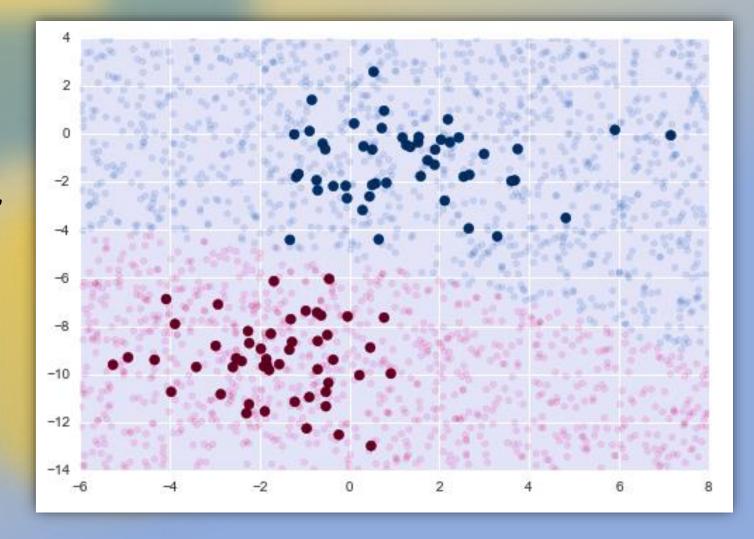
által létrehozott adathalmazra:

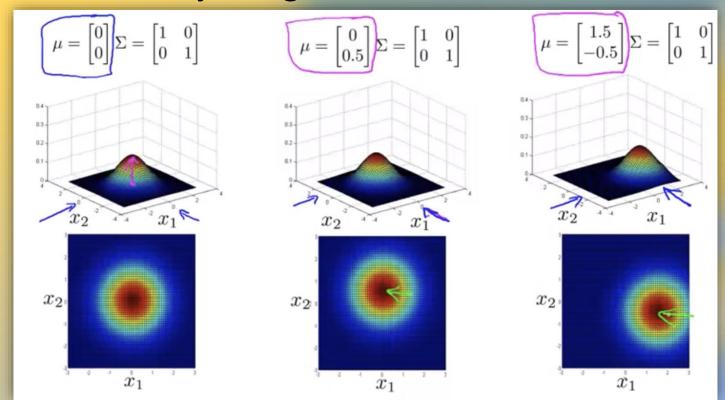
Generatív döntési határok

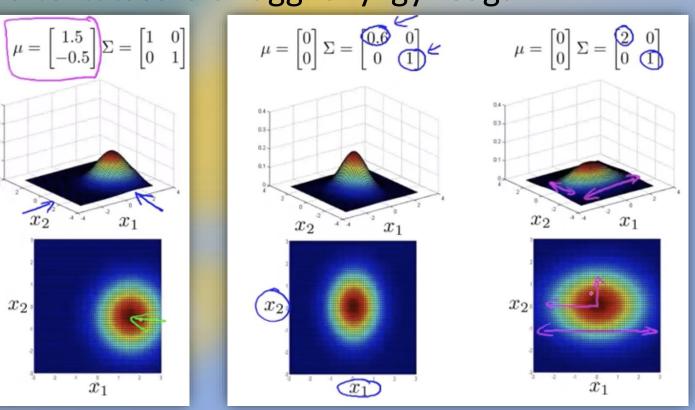
- A generatív modellek esetén a térben az osztályok területeit az osztályokhoz tartozó valószínűségek határozzák meg.
- Ahol egy adott osztályba esés valószínűsége magasabb, ott az adott osztályba lesznek sorolva a mintaegyedek. Ahol ezek a valószínűségek metszik egymást, jönnek létre a generatív döntési határok.
- Ezek általában kvadratikusak.

Gauss-i keverékek (GMM)

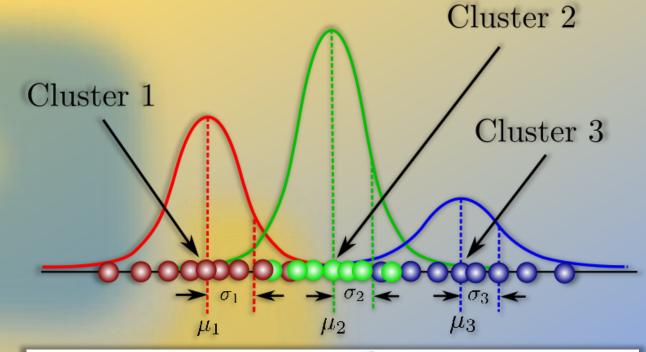
- Egy probabilisztikus modell fajta, amelynek alap feltételezése, hogy a mintaegyedek több Gauss-eloszlás keveréke által lettek generálva, amiknek paraméterei nem ismertek. Azt kell meghatározni, hogy melyikből származnak.
- A Gauss-i eloszlásoknak két paramétere van: μ a várható értéket jelöli, Σ pedig a szóródást adja meg. Paraméterek változtatására a függvény így reagál:

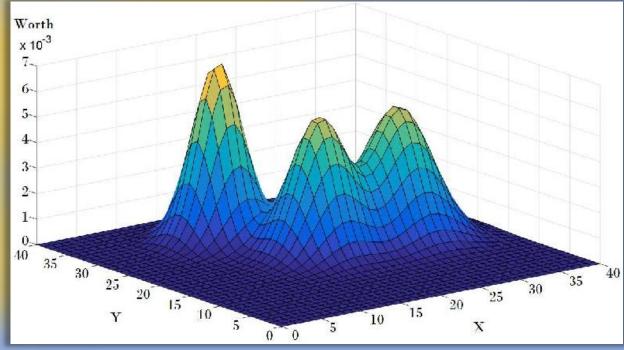

GMM modellezési eljárás

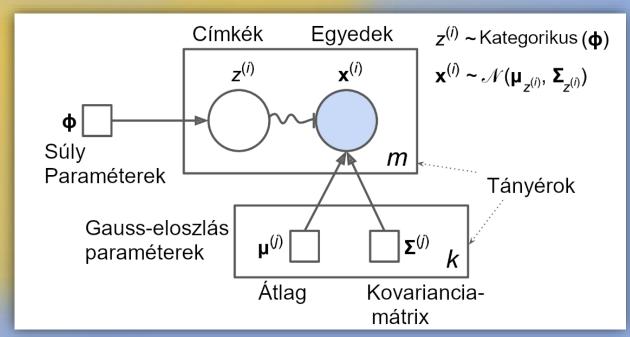
- A két ábrán két Gauss-i keverék eljárásból létrejövő modellt láthatunk.
- A felsőn jól látszik, hogy a mintaegyedek abba a klaszterbe lesznek besorlva, amelyhez a legnagyobb valószínűség tartozik.
- Az alsó képen pedig megfigyelhetjük azokat a Gauss-i haranggörbéket, amelyek a modellezés által jöttek létre.
- Az eljárás azt mondja, hogy az adathalmaz, ha véletlen minta lenne, ebből a komplex eloszlásból számazhatna!

A generatív folyamat [ábrázolás]

- - Minden mintaegyedhez véletlenszerűen klasztert rendelünk a k klaszterből. Annak a valószínűsége, hogy a j-edik klaszter választjuk, a klaszter súlya: $\varphi^{(j)}$. A i-edik egyedhez rendelt klaszter $z^{(i)}$.
  - Ha $z^{(i)} = j$, azaz az i-edik egyed j-edik klaszterhez rendelődik, az i-edik mintaegyed pozíciója szerint véletlen mintát $(x^{(i)})$ veszünk abból a Gauss-eloszlásból, aminek a várható értéke $\mu^{(j)}$ és a kovariancia mátrixa $\Sigma^{(j)}$. Ennek jelölése: $x^{(i)} \sim N(\mu^{(j)}, \Sigma^{(j)})$, azaz a $p(x_i|z_i = k, \mu_k, \Sigma_k)$ valószínűség.
    - A körök véletlen változók
    - A téglalapok fix értékek
    - A nagy téglalapok tányérok: a tartalmuk ismétlődik, m és k a számosságuk
    - Az egyenes nyilak feltételes függések: pl: a véletlen változók függése a súlyoktól
    - A hullámos nyilak kapcsolók: pl: x⁽ⁱ⁾ különböző Gauss-eloszlásokból származhat a z⁽ⁱ⁾ értékétől függően

Na jó, de mit lehet egy ilyennel kezdeni?

Legelőször a φ súlyok értékeit, és az eloszlási paramétereket ($\mu^{(k)}, \Sigma^{(k)}$) szeretnénk megtalálni. A Scikit *GaussianMixtures* osztálya ezt triviálissá teszi.

Generáljunk random adatokat

```
X1, y1 = make_blobs(n_samples=1000, centers=((4, -4), (0, 0)), random_state=42)
X1 = X1.dot(np.array([[0.374, 0.95], [0.732, 0.598]]))
X2, y2 = make_blobs(n_samples=250, centers=1, random_state=42)
X2 = X2 + [6, -8]
X = np.r_[X1, X2]
y = np.r_[y1, y2]
```

A scikit-learn GMM osztálya

```
from sklearn.mixture import GaussianMixture

gm = GaussianMixture(n_components=3, n_init=10, random_state=42)
gm.fit(X)
```

A Gauss-eloszlások paraméterei

[3.39893794, 1.0592889711)

Example 2 Konvergált az algoritmus?

```
gm.converged_
True
```

Hány iteráció alatt?

```
gm.n_iter_
4
```

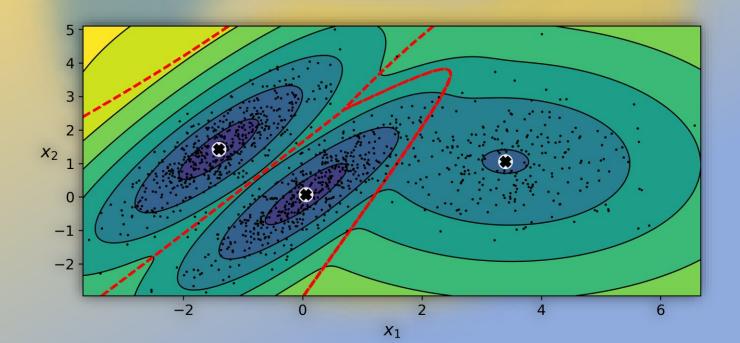
Klaszterek egyedekhez rendelése

```
gm.predict(X)
array([0, 0, 1, ..., 2, 2, 2], dtype=int64)
```

Valószínűségek becslése

A haranggörbék keveréke

- Gauss-i keverékek alapja az EM (Expectation-Maximization) algoritmus.
- Az EM kezdete a véletlenszerű centroid-inícializáció, majd két lépést ismétel a konvergálásig: egyedek klaszterhez rendelése, majd a centroidok frissítése. Ismerős?
- Igen! Az EM a K-közép generalizált változata, ami nem csak a centroidokat találja meg, hanem a méretüket, orientációjukat és a relatív súlyaikat is.

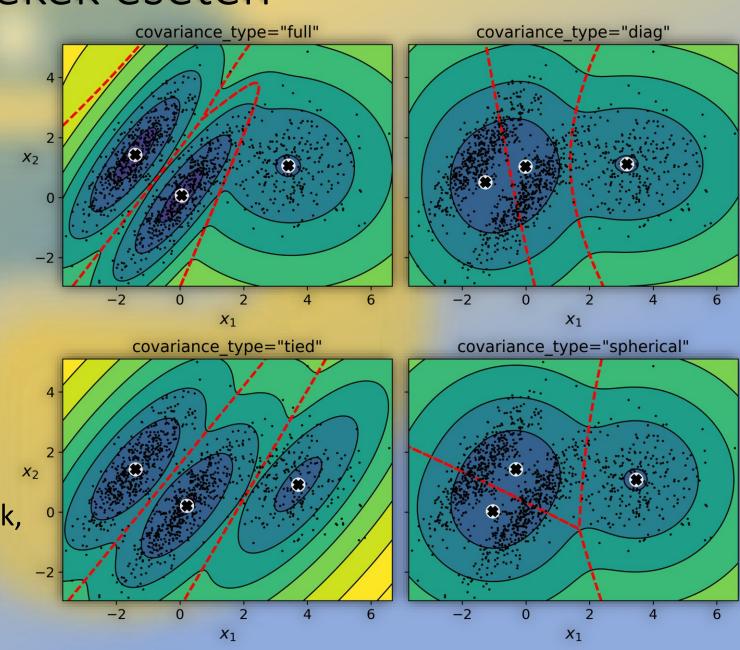

Regularizáció a keverékek esetén

A Gauss-i keverékek esetén a regularizáció a kovariancia mátrixokra tett megkötésekkel érhető el.

Ez a covariance_type:

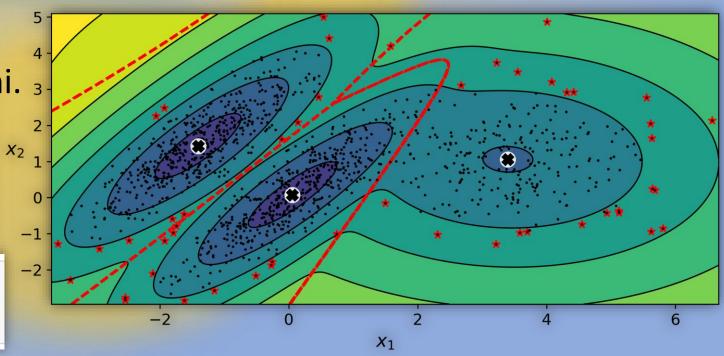
- spherical: kör alakú klaszterek, különböző átmérőkkel (szórással)
- diag: csak ellipszoid alakú lehet a klaszter, és a tengelyeinek a koordináta-rendszer tengelyeivel párhuzamosnak kell lennie.
- tied: minden létrejövő klaszternek ugyanolyan formájúnak, méretűnek, és orientációjúnak kell lennie.
- *full:* nincs regularizáció (ez az alapérték)

Anomália-detekció Gauss-i keverékekkel

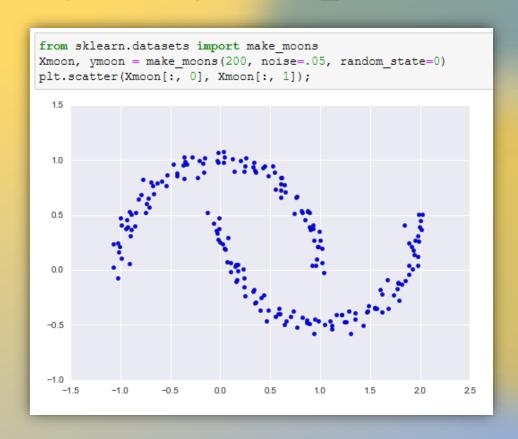
- Az anomália (outlier) keresés az az eljárás, amikor olyan egyedeket derítünk fel, amelyek merőben eltérnek a normától, vagy inlier egyedektől.
- Ez a Gauss-i keverékek esetén meglehetősen egyszerű: minden mintaegyed, amelyik alacsony sűrűségű helyen van, anomáliának számít. Ehhez a sűrűségi küszöbértéket meg kell határozni.
- Ha túl sok a False Positive, a küszöbértéket csökkenteni kell, ha túl sok a False Negative, növelni. Ez a precision/recall tradeoff.
  - A küszöbérték legyen a negyedik percentilis:

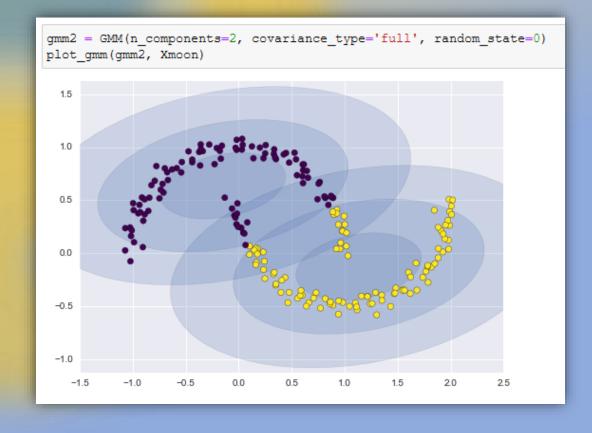
```
densities = gm.score_samples(X)
density_threshold = np.percentile(densities, 4)
anomalies = X[densities < density_threshold]</pre>
```


GMM sűrűségek becslésére

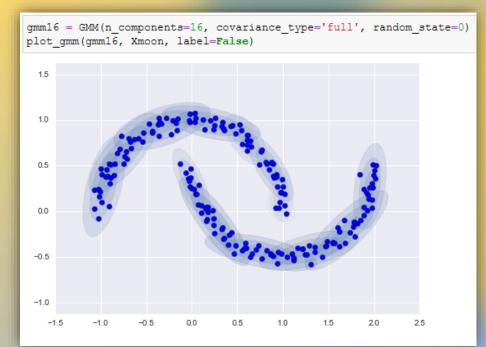
- A GMM alapjaiban nem egy klaszterező algoritmus, hanem adatpontok sűrűségbecslő algoritmusa. Egy adatokra illesztett GMM technikailag nem egy klaszterező, hanem egy probabilisztikus modell, ami a pontok eloszlását írja le.
- Próbáljunk meg a make_moons által készített holdakra GMM-et illeszteni.

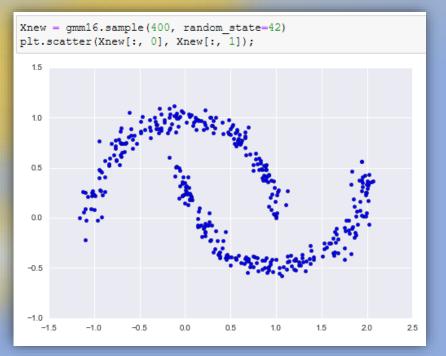

Tehát mi a megoldás?

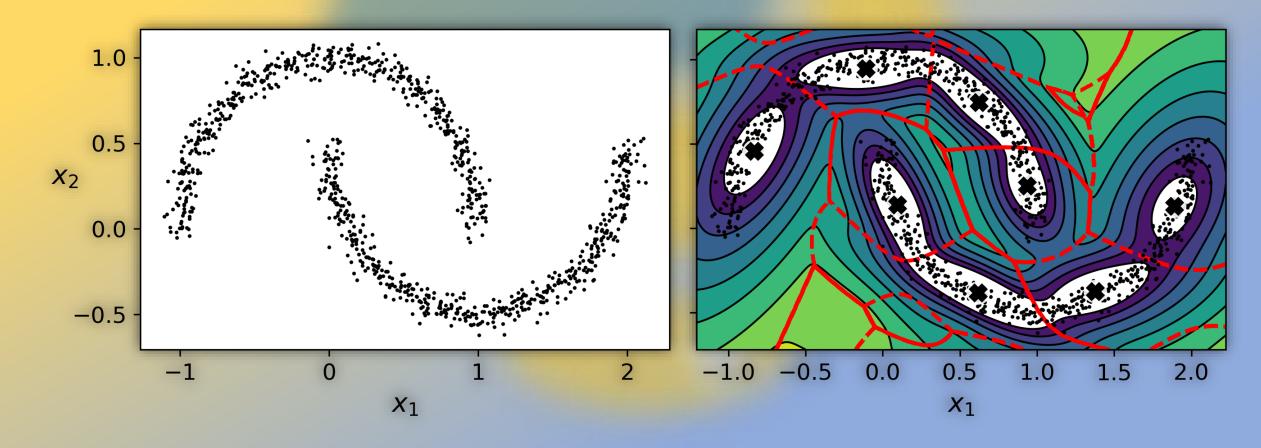
- Ha megpróbálunk sokkal több komponenst illeszteni az adatokra, látni fogjuk, hogy sokkal közelebb van az input adatokhoz.
- Ebben az esetben a 16 Gauss-eloszlás nem a klasztereket modellezi, sokkal inkább az adatok sűrűségére ad becslést.
- Mivel ez egy generatív modell, lehet őket felhasználva új adatokat generálni, amik közel vannak az eredeti eloszláshoz (bal ábra).

Lehetne a holdakat klaszterezni?

- Nézzük meg, mi történne, ha ábrázolnánk a keverék modellek döntési határait.
- Talán anomália detekcióra lehetne felhasználni, mert a sűrűségeket jól eltalálta.

Optimális generátorszám megtalálása

A keverékek esetén nem használható a könyök módszer, és a sziluett sem, mert nem megbízhatóak ellipszis alakú klaszterek esetén.

Ehelyett egy olyan modellt szeretnénk választani, ami egy teoretikus információs kritériumot minimalizál, mint a BIC (Bayesian information criterion) és az AIC

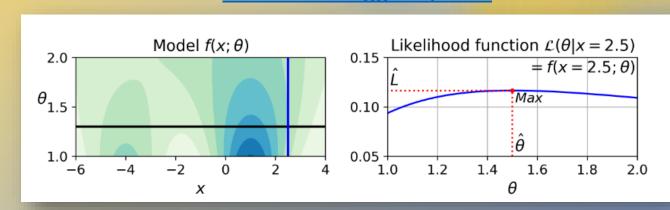
(Akaike information criterion).

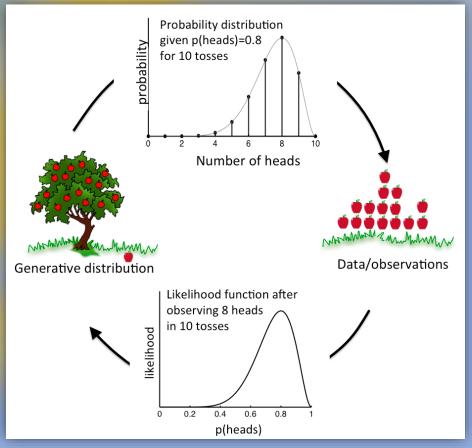
$$BIC = \log(m) - 2\log(\hat{L})$$

[₱] m: az egyedek száma

p: a modell paramétereinek száma

2 L: a modell <u>Likelihood-függvényének</u> maximuma

A BIC-AIC diagram

- A BIC és AIC kiszámításához hívjuk meg a GM modell BIC és AIC metódusait.
- Ezt végezzük el minden k generátorszámra, és ahol minimumuk van, lesz az optimális k érték.

```
gm.bic(X)
8189.74345832983
gm.aic(X)
8102.518178214792
```

